



# Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Téli borzalmak a vagonvárosban.*

Forrás:

*Új Nemzedék*

Bp.  
(Hely)

1920 XI 6  
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

362.92

Hely

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

Közn. nyomt. XX. é. 22. sz.

## Téli borzalmak a vagonvárosban

**Éjjel megfagyott egy csecsemő — Az Ébredők akciója a menekültekért**

A lakáshivatal még szeptember havában kijelentette, hogy november 1-ére nem lesz több vagonlakó. Azóta elmúlt október is, de a lakásügyek kormánybiztosának kijelentése szerint eddig csak 99 vagonlakó családot tudtak hajlék alá juttatni, 1200 család pedig mintegy 10.000 lélekkel még mindig kint szenved a vágányokon.

Az Ébredő Magyarok Egyesülete elhatározta, hogy külön vagon- és menekültügyi osztályt szervez és a vagonlakók lakáskérdésének sürgős megoldását maga veszi a kezébe. Október 30-án kezdődött meg a Deák Ferenc-utca 10. számú házban lévő menekültügyi irodában a vagonlakók összeírása és ugyanott veszik föl a különféle panaszokat. Az Ébredők vagonlakó osztályában drámai jelenetek játszódtak le.

Egy állami tisztviselő felesége hangos jajveszékeléssel rohant be csecsemőjével, aki az éjjeli háromfokos hidegben a vagonban megfagyott. Kipólyázta alig pihegő gyermekét, akinek két karja egészen megfeketedett. Éjjel ugyanis az történt, hogy a gyermek a pólyából kiszabadította a két kezét, mely feketévé fagyott a csikorgó éjszakában. A fájdalomtól félőrült anyát hárman is megkapják és úgy rohannak vele valamelyik gyermek-kórház felé.

Gyászruhás fiatal anya jön. Elmondja gyermekének katasztrófáját. A nyugoti pályaudvar mögött elterülő vagonvárosban a legelemibb köztisztviselési szabályoknak nem tudnak megfelelni. Nincs szennyvíz-csatorna, nincs szemétdomb, a vagonlakók a legtermészetesebb szükségleteiket ásott gödrök mellett végzik el, egy ilyen gödörbe esett be és fulladt meg pár nap előtt a gyászruhás fiatal anya négyéves fiacskája.

Jön a másik anya, akinek leánygyermekét darabokra szaggatta egy elszabadult teherkocsi,

mely a vagonváros egyik szabad vágányára tévedt.

Jönnek jelenteni a vagonvárosból, hogy a tegnapi és tegnapelőtti hirtelen jött fagy több mint háromezer felnőttet és gyermeket döntött ágyának. 3000 súlyos beteget kellene sürgősen a vagonvárosból kórházba szállítani.

Egy alezredes felkötött kézzel tesz panaszt. Tegnapelőtt kitörte a kezét, amint több mint egy kilométer távolságból vödörben hozta a vizet a háztartást végző feleségének. A vágányokon, amint a vizet cipelte, egy kis töcsében, amely éjjel betagyott, megcsuszott és oly szerencsétlenül bukott fel, hogy a jobbkeze **lelőrt.**

Nem lehet leírni azt a sok borzalmat, amely ma délelőtt lejátszódott. Az Ébredő Magyarok Egyesülete elhatározta, hogy a kormányt november 3-án a következő pontok sürgős teljesítésére fogja kérni:

1. A lakáshivatal haladéktalanul szűnjék meg és lépjen életbe helyette a katonailag megszervezett lakásrekvirálás.

2. Mondassék ki, hogy a megszállott területekről hazafias viselkedésük miatt kitűzött családok katonai személyek s mint ilyeneknek a hadügyminiszter hatáskörébe tartozó katonaság szerezzen lakást.

3. Katonai és polgári vegyes bizottság utcánként járja végig a házakat s ott, ahol egy, vagy két szobába család elhelyezhető, azonnali ítélettel és azonnali hatállyal beköltöztethető legyen egy-egy vagonlakó család.

Az Ébredő Magyarok Egyesületének vagonlakó-osztálya reméli, hogy ezeknek a pontoknak teljesítésével nyolc napon belül az 1200 vagonlakó családot feltétlenül el lehet helyezni. Az Ébredő Magyarok Egyesülete addig is,

akkor nagy hangon fogadkozott, hogy lakást csakis vagonlakó kaphat mindaddig, amíg csak egy vagonlakó is lesz a főváros határában. A gyakorlatban azonban azt jelentette ez az „elv”, hogy az Elnöki Tanács csakis a lakással bírók lakásainak erőszakos elvételét után juttatta lakáshoz a hajléktalanokat: és — ami a legérdekesebb — a bármily okból elrekvirálható lakást ezentúl nem az (vagy azok közül egy) kapta, akik a lakás fölkeresésével heteken át fáradoztak, lóttak-futottak az adatok összerendzése végett és 20—80 koronás bélyegilletéket róttak le igényük bejelentésekor, hanem megkapta egy ismeretlen valaki, aki csak az esetek egy részében volt vagonlakó.

Amikor azonban nyilvánvaló lett, hogy a lakáshivatal sohase annak adja a fölkeresett és rekvirálásra alkalmas lakást, aki azt bejelenti, lssanként megcsappantak a kérvények, úgy hogy a megnövekedett apparátussal dolgozó hivatal, mely az új adminisztráció előtt alig tíz hónap alatt több, mint egy millió korona fölösleget könyvelt el bélyegilletékekből, most már dildandóan deficittel dolgozik.

Föl kell osztani ezt az intézményt, amely egyenesen kerékkötője a fővárosi lakásviszonyok konszolidálásának és az új lakások építésének. Mert hol az az örült, aki házat vagy villát merne építeni, mikor van egy rendelet, amelyik kimondja, hogy senki fia háziur a saját házában lakást nem kaphat és az újonnan épülő házak minden lakását, helyiségét a limene a lakáshivatal igényli? És hogyha két budapesti lakos lakást akar cserélni egymással és ezt bejelenti szaukcionálás céljából a lakáshivatalnak, akkor mindketten kockáztatják, hogy hajléktalanok maradnak, mert az „Elnöki Tanács” igénybe veszi mindkét lakást és a könnyelmű cseréberelőket a legjobb esetben is csak szükséglakásokba utalja.

(Folytatjuk.)